

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1894.

(Zawiera Nr. 194—195.)

194.

Dokument koncesyjny z dnia 3. września 1894,

na koleje lokalne od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan—Zydlochovic do miasta Zydlochovic.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książeccy Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka akcyjna kolei północnej Cesarza Ferdynanda podała prośbę o udzielenie jej koncesyj na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnych od Vranovic do Pohorelic i od Hruvoszan do Zydlochovic, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p.

Nr. 81) i z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce akcyjnej kolei północnej Cesarza Ferdynanda prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch następujących kolei żelaznych parowych, które wybudowane być mają jako lokalne ze szlakiem normalnym, a mianowicie:

1. od stacyi Vranovic do Pohorelic,
2. od stacyi Hruvoszany—Zydlochovice do miasta Zydlochovic.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest budowę kolei miejscowych w §. 1ym wzmiankowanych skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku od dnia otrzymania odnośnego pozwolenia na budowę, gotowe koleje oddać w przewidzianym terminie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma Spółka na żądanie administracji państwa stosowną kaucyą w gdtówce albo w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 31. grudnia 1893 a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przewidzianego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 6.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanych kolei po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek jednakże tylko obu razem pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu, gdyby odkupienie nastąpiło przed upływem roku 1903, policzony będzie czysty dochód kolei miejscowych odkupić się mających w najpomyślniejszym z ostatnich lat pięciu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte.

2. Gdyby odkupienie następowało po upływie roku 1903, policzone będą dla oznaczenia ceny odkupu czyste dochody roczne odkupowanych kolei miejscowych w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte a z nich stracone będą czyste dochody dwu lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

3. Gdyby jednak dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1 lub 2 obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, która jest potrzebna do oprocentowania po cztery od sta i umorzenia w ciągu okresu koncesyjnego kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego odkupowanych kolei miejscowych, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

4. Czysty dochód, w razie odkupienia przed upływem 1903 roku, według liczby 1 a względnie według liczby 3 obliczony, powiększa się przyczynkiem, który, jeżeli odkupienie następuje w latach 1895 aż do 1898 włącznie wynosi 10 od sta, a jeżeli odkupienie następuje w latach 1899 aż do 1903 włącznie, 5 od sta.

5. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie stanowiło rentę, która w razie odkupienia przed upływem roku 1903 równać się ma obliczo-

nemu według liczby 1 i 3 dochodowi, z przyczynkiem pod liczbą 4 ustanowionym, w razie odkupienia po upływie roku 1903 dochodowi średniemu a względnie minimalnemu, obliczonemu według liczby 2 a względnie 3 bez rzeczzonego przyczynku.

Renta będzie Spółce wypłacana w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanych ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, o ile były sprawione z kapitału zakładowego, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub w części użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 7.

Zresztą do obu kolei w §. 1 wymienionych, stosować się mają odpowiednio, niezawisłe od osobnych warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu przepisze, postanowienia §§. 5 aż do 8 włącznie, tudzież §. 10 i §§. 12 aż do 14 włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 16. kwietnia 1890, Dz. u. p. Nr. 90, na koleje lokalne od Suchdolu do Budiszowa, od Suchdolu do Fulneku i od Opawy do Benniszu.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, dnia trzeciego miesiąca września, roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

195.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. października 1894,

którem zmienia się po części rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) w przedmiocie apteczek podręcznych, znajdując się mających na pokładzie okrętów morskich handlowych a uchyla się dotyczące tego samego przedmiotu rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35), którem rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) zostało po części zmienione.

I.

Na miejsce wykazu lekarstw i innych przedmiotów, który dla apteczek podręcznych okrętów morskich handlowych w załączce do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) przepisany a rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35) został zmieniony, zaprowadza się wykaz dołączony do niniejszego rozporządzenia.

II.

Drugi ustęp §u 3go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152) opiewać ma następnie:

W każdej apteczce powinien także znajdować się podręcznik lekarski nauki o lekarstwach okrętowych i higieny okrętowej i nadto instrukcja popularna o stosowaniu i używaniu lekarstw i przedmiotów, jakie zawiera apteczka podręczna dla okrętów morskich handlowych.

III.

§. 4 rozporządzenia ministeryalnego pod II wzmiankowanego opiewać ma jak następuje:

Dobry stan lekarstw i wszelkich innych przedmiotów zawartych w apteczce podręcznej badać będą co sześć miesięcy c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie, jakoteż c. i k. urzędy konsulowskie morskie z przyzwaniem lekarza miejscowego (c. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski w Tryeście z przyzwaniem c. k. lekarza Władzy zdrowotnej morskiej).

W portach tak krajowych jak i w zagranicznych, w których c. i k. urzędy konsulowskie mają siedzibę, rewizya apteczki podręcznej odbywać się może albo na pokładzie okrętu albo też na lądzie, co zostawia się szyprowi do woli.

W tym celu apteczkę podręczną najmniej na 24 godziny przed odjazdem albo oddać należy przeznaczonym urządzeniom albo postarać się, żeby zrewidowana była na pokładzie okrętu z jednoczesnym przyzwaniem funkcjonariusza portowego i zdrowotno-morskiego a względnie konsulowskiego, którzy wydawać będą szyprowi potwierdzenie dokonanej rewizji.

Pod karą w §. 5 niniejszego rozporządzenia ustanowioną obowiązany jest szyper usprawiedliwić wszelkie przekroczenie terminu ustanowionego do rewizji apteczki, pod tym jednak względem rewizya dokonana przez kr. węgierski urząd portowy zastępuje czynność urzędową tutejszokrajowych urzędów portowych i zdrowotnych morskich.

Koszta przyzwania lekarza miejscowego ponosi w ogólności skarb państw z wyjątkiem tego przyrostu wydatków, który pociąga za sobą rewizya apteczki podręcznej na pokładzie a który ponosić ma szyper, który prosił o wykonanie rewizji na pokładzie.

IV.

Apteczki podręczne nowo założone, tudzież takie, które gdy były podług przepisu badane, uznane

zostały za niezupełne, mają być niezwłocznie urządzone dokładnie podług nowego wykazu.

Przy obliczaniu terminu ustanowionego pod III uwzględniane będą rewizye, które odbyły się przed wydaniem niniejszego rozporządzenia, o ile szyper udowodni w sposób wiarogodny, że odbyły się rzeczywiście.

Wszystkie okręty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, winny w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia onegoż opatrzyć się w lekarstwa i wszystkie inne przedmioty w nowym wykazie przepisane.

V.

Rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 35), którem rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 152), o utrzymywaniu apteczek podręcznych na pokładzie okrętów handlowych, zostało w części zmienione, uchyla się niniejszem.

Wurmbrand r. w.

W y k a z

lekarstw i przedmiotów, które znajdować się powinny w apteczce podręcznej przepisanej dla okrętów morskich handlowych.

Oddział I: Do wewnętrznego użytku.				
Nr.	N a z w a	I l o ś ć		
		dla małych	dla średnich	dla wielkich
		a p t e c z e k		
		gramów		
1	Kwas winowy (lub cytrynowy)	200	300	400
2	Winian potasowy kwaśny sproszkowany (Cremor tartari p. p.)	500	1.000	2.000
3	Dwusiarkan sodu (Bicarbonas sodae)	200	300	500
4	Balsamum copaivae	40	60	100
5	Rumianek pospolity (Chamomilla vulgaris)	100	200	300
6	Nastój opioowy (Tinctura opii simplex)	30	50	80
7	Siarkan chininy (Sulfus chinini) proszki 20centygramowe (0-20)	60	100	150
8	Olej rącznikowy we flaszeczkach oryginalnych mieszczących w sobie mniej więcej po 40 gramów	12	18	25
9	Proszek rzewnia (Rheum)	80	150	200
10	Sól gorzka (Sal amarus)	1.000	2.000	3.000
11	Wyskok rojownika (melisy)	50	75	150
Oddział II: Do zewnętrznego użytku.				
12	Jodoform czysty, sproszkowany	15	30	50
13	Kwas karbolowy, czysty (Acidum carbolicum vel phenicum pur)	300	400	600
14	Ammoniak (Ammonia pura liquida)	20	30	50
15	Hałun zwyczajny, sproszkowany	50	80	100
16	Rozczyn chlorku żelaznego (Ferrum sesquichloratum solutum)	50	100	150
17	Nastój pomornika (lub spirytus kamforowy)	100	150	250
18	Siarkan cynkowy w dawkach 15centygramowych (0-15)	30	50	60
19	Papier gorczyczny, paczki po 25 kart	1	2	3
				dawek paczki

Oddział III: Inne przedmioty.

Nr.	N a z w a	I l o ś ć		
		dla małych	dla średnich	dla wielkich
		a p t e c z e k		
		gramów		
1	Ciepłomierz maksymalny Celsiusa (stustopniowy)	—	—	—
2	Wata Brunsa		500	
3	Gaza jodoformowa w pakietach po 1 metrze	2	4 paczek	6
4	Przylepiec lepki, na płótnie, w zwojach po 20 centymetrów szerokości a	100	150 długości	200
5	Opaski muślinowe 4—5 centymetrów szerokie a 4 metry długie	4	6 sztuk	8
6	Batyst Billrotha	1/2	3/4 metra kwadratowego	1
7	Kilka podpasek mosznowych.			
8	Trzy penzelki do zasypywania proszków.			
9	Maszynka wyskokowa z flaszeczką wyskokową i płytką do odparowań.			
10	Kilka piór gęsich (z chorągiewką).			
11	Puszczadło.			
12	Nożyczki.			
13	Kleszcze chirurgiczne (mordente).			
14	Szczypczyki chirurgiczne (pincetty z zamkiem lub zasuwką).			
15	Irrygator (systemu Esmarcha) z węzem 1 1/2 metra długim, kurkiem, osadką i cewką jelitową.			
16	Strzykawka do cewki moczowej z kauczuku twardego (po- dług Sigmunda).			
17	Łyżka, łyżeczka (rogowa).			
18	Cewnik Nelatona Nr. 8.			
19	Kilka gąbek laziebnych.			
20	Naczynie szklane lub lepiej porcelanowe z podziałką gramo- wą (mensura) do mierzenia płynów.			